

عنوان مقاله:

بررسی موقعیت قاعده منع تحصیل دلیل در حقوق ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره 3، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شیوا براهویی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی خرمشهر-خلیج فارس گروه حقوق خصوصی، خرمشهر، ایران

صادق علیخانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی خرمشهر-خلیج فارس، استاد راهنما، گروه حقوق عمومی، خرمشهر، ایران

خلاصه مقاله:

دادرسی های مدنی شامل اصول و قواعدی می باشند که در نظام دادرسی به دنبال هدفی می باشند. یکی از اصول و قواعد دادرسی قاعده منع تحصیل دلیل می باشد که مسیله بسیار مهمی می باشد. از ابتدای شکل گیری حقوق موضوعه در کشور ایران قاعده منع تحصیل دلیل جزئی از مجموعه اصول و قواعد حاکم بر دادرسی مدنی ایران بوده است؛ اما با توجه به تغییرات قانون گذاری در ایران این قاعده دستخوش تغییراتی گردیده است. این تحقیق یک تحقیق نظری کاربردی است؛ که به بررسی وضعیت قاعده در قوانین قبل از انقلاب و بعد از انقلاب می پردازد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که در حقوق موضوعه ای ران باتوجه به قوانین موجود تنها علم ناشی از ادله معتبر دانسته شده و علم شخص ی دادرس فقط کارکرد کنترلی سا یر ادله را بر عهده دارد؛ به عبارت دیگر تنها در مقابل ادله خلاف واقع ایستادگی می کند اما نمیتواند درصدد اثبات امری برآی د و تحول نظام های حقوقی مدرن نشان می دهد که بخش اعظم تلاشها در عرصه ی دادرسی، آفرینش نظامی عادلانه و حقیقت مدار بوده است.

کلمات کلیدی:

دادرس، علم دادرس، قاعده منع تحصیل دلیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/721022>

